

31999R1251

26.6.1999

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 160/1

UREDBA SVETA (ES) št. 1251/1999
z dne 17. maja 1999
o uvedbi sistema podpore za pridelovalce določenih poljščin

SVET EVROPSKE UNIJE JE

(5) ker naj se podpora na osnovi programa, uvedenega leta 1992, nadaljuje ob upoštevanju razvoja trga in izkušenj, pridobljenih ob uporabi tega programa;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 36 in 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

(6) ker države članice, pod določenimi pogoji, lahko omogočijo, da se za travno silažo po tem režimu lahko uveljavljajo plačila na površino;

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

(7) ker mora reforma programa podpore upoštevati mednarodne obveznosti Skupnosti;

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega računskega sodišča ⁽⁵⁾,

(1) ker si skupna kmetijska politika prizadeva doseči cilje iz člena 33 Pogodbe ob upoštevanju stanja na trgu;

(8) ker je najboljši način za vzpostavitev ravnovesja na trgu približati cene žit v Skupnosti cenam na svetovnem trgu in predvideti proizvodno nevezana plačila na površino;

(2) ker se je za zagotovitev boljšega ravnovesja na trgu z Uredbo Sveta (EGS) št. 1765/92 z dne 30. junija 1992 o uvedbi programa pomoči za pridelovalce določenih poljščin ⁽⁶⁾, uvedel nov sistem podpor;

(9) ker naj bi se plačila na površine revidirala, če se razmere na trgu razlikujejo od trenutnih predvidevanj;

(3) ker je po reformi skupne kmetijske politike v letu 1992 prišlo do opazne izboljšave ravnovesja na trgu;

(4) ker je praha po sistemu podpor za pridelovalce določenih poljščin, uvedena leta 1992, poleg znižanja intervencijske cene pripomogla k nadziranju proizvodnje, hkrati pa je povečana cenovna konkurenčnost omogočila uporabo znatne dodatne količine žit na domačem trgu, predvsem za krmo;

(10) ker naj bi se pravico do plačila na površine morale omejiti na površino pod poljščinami ali na površino pod praho, financirano iz javnih sredstev v preteklosti;

⁽¹⁾ UL C 170, 4.6.1998, str. 4.

⁽²⁾ Mnenje, dano dne 6. maja 1999 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 284, 14.9.1998, str. 55.

⁽⁴⁾ UL C 93, 6.4.1999, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 401, 22.12.1998, str. 3.

⁽⁶⁾ UL L 181, 1.7.1992, str. 12. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1624/98 (UL L 210, 28.7.1998, str. 3).

(11) ker naj se, če seštevek površin, za katere se po programu uveljavlja plačila, presega osnovno površino, predvidi zmanjšanje upravičene površine na kmetijo za zagotovitev ravnovesja na trgu;

- (12) ker lahko države članice uporabijo eno ali več osnovnih nacionalnih površin; ker se zdi primerno, da države članice, ki se odločijo za to možnost, lahko razdelijo vsako osnovno nacionalno površino na podosnovne površine; ker naj bi se v primeru prekoračitve osnovne nacionalne površine zadevnim državam članicam dovolilo, da izvajanje ukrepov v celoti ali deloma osredotočijo na tiste površine, kjer se je ugotovila prekoračitev;
- (13) ker naj plačila na površino odražajo strukturne značilnosti, ki vplivajo na pridelok; ker naj se sestava regionalizacijskega načrta na osnovi objektivnih kriterijev prepusti državam članicam; ker naj bi z regionalizacijskimi načrti določili enotne povprečne pridelke; ker so ti načrti v skladu s povprečnimi pridelki v vsaki regiji, doseženimi v danem obdobju ob upoštevanju strukturnih razlik med proizvodnimi regijami; ker naj se zagotovi poseben postopek za pregled teh načrtov na ravni Skupnosti;
- (14) ker se razlike med pridelki lahko dovolijo za namakane in nenamakane površine, če se določi ločena osnovna površina za namakane pridelke in se celotna osnovna površina ne razširi;
- (15) ker ima koruza drugačen pridelok, kar jo loči od drugih žit, zato se lahko upravičeno obravnava ločeno;
- (16) ker naj se za izračun plačila na površino osnovno vrednost na tono pomnoži s „povprečnim pridelkom žit“, določenim za zadevno regijo; ker naj se po določitvi različnega pridelka za koruso in druga žita ustanovi ločene osnovne površine za koruso;
- (17) ker naj se določi enotna osnovna vrednost za poljščine; ker naj se osnovna vrednost na tono poveča ob upoštevanju postopnega znižanja intervencijske cene žitaric; ker naj se oblikuje posebna pomoč za stročnice, da bi se ohranila njihova konkurenčnost z žiti;
- (18) ker se v primeru končnega znižanja intervencijske cene poveča osnovna vrednost ob enaki stopnji kompenzacije kot v tržnih letih 2000/2001 in 2001/2002;
- (19) ker naj se uvede poseben program za trdo pšenico za zagotovitev takšne ravni pridelave trde pšenice, ki bi zadostoval za oskrbo predelovalnih industrij in hkrati nadzoroval proračunsko porabo; ker naj se ta cilj doseže z uvedbo dodatka, omejenega, za vsako zadevno državo članico, na največjo površino s trdo pšenico; ker naj se vsakršna prekoračitev teh površin ustrezno prilagodi predloženim zahtevam;
- (20) ker je, nadalje, v nekaterih državah članicah, pridelava trde pšenice ustaljena v regijah izven tradicionalnih območij; ker je zaželeno ščititi določeno raven pridelave v teh regijah z dodelitvijo posebne pomoči;
- (21) ker naj bi pridelovalci za to, da bi imeli korist od plačil na površino, pustili v prahi predhodno določen odstotek svojih obdelovalnih površin; ker naj se za praho skrbi tako, da izpolnjuje minimalne okoljevarstvene standarde; ker naj bi se praha upravičeno uporabljala tudi za neprehrambene namene, pod pogojem, da se lahko uporabljajo učinkoviti nadzorni sistemi;
- (22) ker naj se v sedanjem stanju na trgu zahteva po prahi zniža na 10 % za obdobje 2000–2006; ker naj se ta odstotek znova preuči zato, da se upošteva razvoj proizvodnje in trga;
- (23) ker naj bo obveznost praha predmet ustreznih kompenzacij; ker naj bo kompenzacija enakovredna plačilom na površine za žita;
- (24) ker naj se zahteva po prahi ne naloži malim pridelovalcem, katerih zahtevke za plačilo na površino je pod določeno ravnijo, katero je potrebno določiti;
- (25) ker se za prostovoljno praho pridelovalcem lahko odobri plačilo za praho za dodatno opuščenno zemljišče; ker naj države članice določijo največji obseg površin;
- (26) ker naj se plačila na površino plačujejo enkrat letno za dano površino; ker naj površine, ki niso bile obdelovane neposredno, preden je stopil v veljavo program, ustanovljen z Uredbo (EGS) št. 1765/92, ne bi bile upravičene do plačil; ker naj bi se zato, da se upoštevajo nekatere posebne razmere, v katerih je ta predpis neupravičeno restriktiven, državam članicam dovolilo, da same urejajo nekatera odstopanja;

- (27) ker je treba opredeliti nekatere pogoje, pod katerimi se lahko vloži vloga za plačila na površino, in natančno določiti, kdaj se le-ta pridelovalcem izplačajo;
- (28) ker naj se datume plačil točno določi za zagotovitev enakomerne porazdelitve prodaje poljščin med tržnim letom;
- (29) ker naj se datume setve prilagodi naravnim pogojem na različnih pridelovalnih površinah;
- (30) ker je treba zagotoviti prehodna pravila za ukinitvev proizvodno vezanih plačil za oljnice od tržnega leta 2002/2003 naprej; ker je treba nekatere od obstoječih predpisov v tem sektorju obdržati ob upoštevanju mednarodnih obveznosti Skupnosti;
- (31) ker naj izdatke držav članic v okviru obveznosti, ki izhajajo iz uporabe te uredbe, financira Skupnost skladno s členoma 1 in 2 Uredbe Sveta (ES) št. 1258/99 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike⁽¹⁾;
- (32) ker je treba predvideti prehodne ukrepe in omogočiti Komisiji, da po potrebi sprejme dodatne prehodne ukrepe;
- (33) ker naj se uvedejo prilagoditve sistemu podpore za poljščine v tržnem letu 2000/2001;
- (34) ker je glede na zdajšnje prilagoditve sedanjemu programu podpor in prejšnje spremembe zaradi večje preglednosti primerno Uredbo (EGS) št. 1765/92 nadomestiti z novo uredbo,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Ta uredba vzpostavlja sistem plačil na površino za pridelavalce poljščin.
2. Za namene te uredbe:
 - traja tržno leto od 1. julija do 30. junija,

⁽¹⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 103.

— „poljščine“ pomenijo tiste, navedene v Prilogi I.

3. V državah članicah, kjer koruza ni tradicionalna poljščina, se lahko uveljavlja plačilo na površino za travno silažo pod enakimi pogoji, kakor veljajo za poljščine.

POGLAVJE 1

Člen 2

1. Pridelovalci poljščin v Skupnosti lahko vložijo zahtevek za plačilo na površino pod pogoji, predpisanimi v tej uredbi.

2. Plačilo na površino se določi na hektarski osnovi in se razlikuje po regijah.

Plačilo na površino se v skladu s členom 6 odobri za površino pod poljščinami ali površine v prahi, in ne presega osnovne regionalne površine. Ta se določi kot povprečno število hektarjev znotraj regije za poljščine ali, kjer je to primerno, neobdelana površina v skladu z javno financiranim programom v letih 1989, 1990 in 1991. Regija v tem smislu pomeni državo članico ali regijo znotraj države članice, po izbiri zadevne države članice.

3. Pridelovalci, ki zaprosijo za plačilo na površino, so obvezani opustiti obdelavo dela zemljišča v svoji lasti in za to obveznost prejmejo kompenzacijo.

4. Kadar seštevek površin, za katere se uveljavlja plačilo po programu za poljščine, vključno s praho, predvideno s tem programom, presega osnovno površino, se med istim tržnim letom v zadevni regiji upravičena površina na kmeta sorazmerno zmanjša za vsa plačila, odobrena v skladu s to uredbo.

Površine, ki po tej uredbi niso predmet zahtevka za plačilo, temveč se uporabljajo za podkrepitev zahtevka za podporo po Uredbi Sveta (ES) št. 1254/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za goveje meso⁽²⁾, se prav tako upoštevajo pri izračunu površin, za katere se zahteva plačilo.

⁽²⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 21.

5. Če je v državi članici travna silaža upravičena do plačil za površine s poljščinami, se opredeli ločena osnovna površina. Če osnovna površina za poljščine ali travno silažo ni dosežena v danem tržnem letu, se za isto tržno leto razlika v hektarjih razporedi na ustrezno osnovno površino.

6. Kadar se država članica odloči ustanoviti eno ali več osnovnih nacionalnih površin, lahko vsako osnovno nacionalno površino razdeli na podosnovne površine v skladu z objektivnimi merili, ki jih določi država članica.

Za namen uporabe tega odstavka, se osnovni površini „Secano“ in „Regadio“ upoštevata kot osnovni nacionalni površini.

V primeru prekoračitve osnovne nacionalne površine lahko zadevna država članica v skladu z objektivnimi merili v celoti ali deloma usmeri izvajanje ukrepa iz odstavka 4 na podosnovne površine, pri katerih je bila ugotovljena prekoračitev.

Države članice, ki so se odločile uporabiti možnosti, predvidene v tem odstavku, pridelovalce in Komisijo do 15. septembra obvestijo o svojih odločitvah in podrobnih pravilih za njihovo izvajanje.

Člen 3

1. Za namen določitve povprečnega pridelka za izračun plačila na površino, sestavi vsaka država članica regionalizacijski načrt, ki določa ustrezna objektivna merila za opredelitev ločenih proizvodnih regij, da bi ustanovili jasno določene homogene površine.

V skladu s tem države članice pri sestavljanju regionalizacijskega načrta upoštevajo posebne razmere. Še posebej lahko prilagodijo povprečne pridelke morebitnim strukturnim razlikam med proizvodnimi regijami.

2. Države članice lahko poleg tega v svojih regionalizacijskih načrtih za koruzo uporabijo drugačen pridelek kot za druga žita.

(a) Kadar je pridelek koruze višji od ostalih žit, se osnovna površina iz člena 2(2) določi ločeno za koruzo, zajemajoč eno ali več regij za pridelavo koruze, po izbiri države članice.

Države članice lahko tudi v omenjenih regijah ustanovijo ločene osnovne površine za poljščine z izjemo koruze. V takih primerih se, če osnovna površina za koruzo ni dosežena v danem tržnem letu, razlika v hektarjih za isto tržno leto razporedi na ustrezno osnovno površino za poljščine z izjemo koruze.

(b) Kadar je pridelek koruze enak ali manjši kot pri ostalih žitih, se lahko v skladu s točko (a) ločeno določi tudi osnovno površino za koruzo. V takih primerih, in če se država članica odloči opredeliti osnovno površino za „poljščine z izjemo koruze“,

— če osnovna površina za „koruzo“ ni dosežena v danem tržnem letu, se razlika v hektarjih za isto tržno leto razporedi na ustrezno osnovno površino za druge poljščine,

— če osnovna površina za „poljščine z izjemo koruze“, ni dosežena v danem tržnem letu, se razlika v hektarjih za isto tržno leto razporedi na zadevno osnovno površino za „koruzo“.

V primeru prekoračitve teh osnovnih površin, se uporabi člen 2(4).

3. Države članice lahko v svojih regionalizacijskih načrtih določijo različne pridelke za namakano in nenamakano zemljo. V tem primeru države članice ustanovijo ločeno osnovno površino za površine z namakanimi poljščinami.

Namakana osnovna površina je enaka povprečni površini, namakani od leta 1989 do 1991 glede na žetev vključno s povečanjem pridelka iz člena 3(1), četrti pododstavek, zadnji stavek Uredbe (EGS) št. 1765/92. Vendar se namakana osnovna površina na Portugalskem postopoma povečuje največ do 60 000 ha za tiste površine, za katere je bilo ugotovljeno, da so se naložbe v namakanje začele po 1. avgustu 1992. Ta porast se lahko v celoti ali deloma doda namakani osnovni površini za koruzo iz člena 3(2).

Vzpostavitev namakane osnovne površine ne sme privedi do kakršnega koli porasta v skupni osnovni površini zadevne države članice. V primeru prekoračitve namakane osnovne površine se uporabi člen 2(4).

Če namakana osnovna površina ni dosežena v danem tržnem letu, se razlika v hektarjih za isto tržno leto razporedi na ustrezno nenamakano osnovno površino.

4. Regionalizacijski načrt v vseh primerih zagotavlja, da se upošteva povprečni pridelek zadevne države članice, določen v skladu s kriteriji in za obdobje iz odstavka 5.

5. Za vsako proizvodno regijo poda država članica podrobne informacije o površinah in pridelkih poljščin, pridelanih v tisti regiji med petletnim obdobjem 1986/1987 do 1990/1991. Povprečni pridelki žit se ločeno izračunajo za vsako regijo tako, da se ne upoštevata leti z najvišjim in najnižjim pridelkom v tem obdobju.

Vendar je ta obveznost lahko izpolnjena v primeru:

- portugalskih žit s podatki, posredovanimi v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3653/90 z dne 11. decembra 1990 o uvedbi prehodnih ukrepov, ki urejajo skupno ureditev trga za žita in riž na Portugalskem ⁽¹⁾,
- petih novih nemških *Länder* s posredovanjem povprečnega pridelka, ki se lahko uporablja v drugih nemških *Länder*,
- Italije in Španije z določitvijo referenčnega pridelka 3,9 ton/hektar za Italijo in 2,9 ton/hektar za Španijo.

Če se država članica odloči obravnavati:

- koruzo ločeno od ostalih žit, se povprečni pridelek žit, ki se ne spremeni, porazdeli med koruzo in ostala žita,
- namakano zemljišče ločeno od nenamakanega zemljišča, se ustrezni povprečni pridelek, ki se ne spremeni, porazdeli med ti dve vrsti zemljišča.

6. Države članice predložijo svoj regionalizacijski načrt Komisiji do 1. avgusta 1999 skupaj z vsemi potrebnimi dodatnimi informacijami. Za izpolnitev te obveznosti se lahko sklicujejo na svoj regionalizacijski načrt, predložen Komisiji v skladu z Uredbo (EGS) št. 1765/92.

⁽¹⁾ UL L 362, 27.12.1990, str. 28. Uredba, spremenjena z Uredbo komisije (ES) št. 1664/95 (UL L 158, 8.7.1995, str. 13).

Komisija preuči regionalizacijske načrte, predložene s strani držav članic, in zagotovi, da vsak načrt temelji na ustreznih, objektivnih merilih in je skladen z razpoložljivimi informacijami iz preteklih let. Komisija lahko nasprotuje načrtom, ki niso združljivi s prej omenjenimi ustreznimi merili, zlasti s povprečnim pridelkom države članice. V tem primeru so po posvetovanju s Komisijo načrti predmet prilagoditev s strani zadevnih držav članic.

Zadevna država članica lahko regionalizacijski načrt revidira na zahtevo Komisije ali na lastno pobudo v skladu s postopkom, določenim v tem členu.

7. Če se država članica v skladu z odstavkom 1 odloči ustanoviti proizvodne regije, katerih razmejitev ne ustreza razmejitvi osnovnih regionalnih površin, pošlje Komisiji zbirni izpis o zahtevkih za plačilo in z njimi povezanih pridelkih. Če je iz teh informacij razvidno, da je v državi članici povprečni pridelek, ki izhaja iz regionalizacijskega načrta, ki je bil v uporabi leta 1993, ali v primeru Avstrije, Finske in Švedske povprečni pridelek, ki izhaja iz načrta, ki je bil v uporabi leta 1995, ali v primeru Italije in Španije donos, kakor ga določa člen 3(5), prekoračen, se vsa plačila v tej državi članici za naslednje tržno leto znižajo sorazmerno z zabeleženo prekoračitvijo. Vendar se ta določba ne uporablja v primeru, da količina, za katero so bili vloženi zahtevki, izražena v tonah žitaric, ne presega količine, ki izhaja iz proizvodnje skupnih osnovnih površin države članice za zgoraj omenjeni povprečni pridelek.

Države članice se lahko odločijo preveriti, ali je prišlo do kakršnih koli prekoračitev povprečnega pridelka za vsako osnovno površino. V takih primerih se določbe v tem odstavku uporabljajo za plačila, ki jih je treba plačati na vsako zadevno osnovno površino.

Člen 4

1. Brez vpliva na člen 10 se plačilo na površino izračuna s pomnožitvijo osnovne vrednosti na tono s povprečnim pridelkom žit, opredeljenim v regionalizacijskem načrtu za zadevno regijo.

2. Izračun iz odstavka 1 se naredi z uporabo povprečnega pridelka žit. Vendar se pridelek „koruze“ uporablja za koruzo, kjer se koruza obravnava ločeno, in pridelek „žit z izjemo koruze“, uporablja za žita, oljnice in lan.

3. Osnovna vrednost se določi na naslednji način:

za stročnice:

— 72,50 EUR/t od tržnega leta 2000/2001 naprej;

za žita, travno silažo in praho:

— 58,67 EUR/t za tržno leto 2000/2001,

— 63,00 EUR/t od tržnega leta 2001/2002 naprej;

za lan:

— 88,26 EUR/t za tržno leto 2000/2001,

— 75,63 EUR/t za tržno leto 2001/2002,

— 63,00 EUR/t od tržnega leta 2002/2003 naprej;

za oljnice:

— 63,00 EUR/t od tržnega leta 2002/2003 naprej.

Znesek 63 EUR/t se lahko poveča od tržnega leta 2002/2003 naprej, z vidika končnega znižanja intervencijske cene žit, predvidene v členu 3(4) Uredbe (EGS) št. 1766/92.

To povečanje plačil na površino bo v enakem sorazmerju z znižanjem intervencijske cene kakor tisto, uporabljeno za leti 2000/2001 in 2001/2002.

4. Na Finskem in Švedskem severno od 62. vzporednika in na nekaterih sosednjih območjih s podobnimi podnebnimi razmerami, ki še posebej otežujejo kmetijske dejavnosti, se za žita in oljnice poleg plačila na površino uporabi še dodatni znesek v višini 19 EUR/t, pomnožen z donosom, uporabljenim za plačila na površino.

Člen 5

Dodatek k plačilu na površino v višini 344,50 EUR na hektar se izplača za površino pod trdo pšenico v tradicionalnih območjih proizvodnje iz Priloge II, ki so predmet omejitev iz Priloge III.

Če seštevek površin, za katere se zahteva dodatek k plačilu na površino, presega zgoraj navedene omejitve tekom tržnega leta, se površina na pridelovalca, za katero se lahko izplača dodatek, sorazmerno zmanjša.

Vendar lahko v skladu z omejitvami na državo članico, določenimi v Prilogi III, države članice porazdelijo površine, navedene v tej prilogi, med proizvodna območja iz Priloge II, ali po potrebi med proizvodne regije iz člena 3, glede na obseg pridelave trde pšenice v obdobju od 1993 do 1997. V takem primeru se, če seštevek površin znotraj regije, za katero se zahteva dodatek k plačilu na površino, presega ustrezno regionalno mejo tekom tržnega leta, površina na pridelovalca v tej proizvodni regiji, za katero se lahko izplača dodatek, sorazmerno zmanjša. Zmanjšanje se izvede, ko se znotraj države članice površine v regijah, ki niso dosegle svojih regionalnih meja, razporedijo na regije, znotraj katerih so bile te meje presežene.

V regijah z dobro ustaljeno proizvodnjo trde pšenice, z izjemo tistih iz Priloge II, se posebna podpora v znesku do 138,90 EUR na hektar odobri do meje števila hektarjev, določene v Prilogi IV.

Člen 6

1. Obveznost prahe za vsakega pridelovalca, ki vložijo zahtevek za plačila na površino, se določi kot sorazmerni delež njegove površine za poljščine, za katero se vlaga zahtevkov za plačilo in v skladu s to uredbo pusti v prahi.

Od tržnega leta 2000/2001 do tržnega leta 2006/2007 znaša osnovna stopnja obvezne prahe 10 %.

2. Države članice izvajajo primerne okoljevarstvene ukrepe, ki ustrezajo specifičnemu stanju prahe.

3. Praha se lahko uporabi za preskrbo materialov za proizvodnjo izdelkov znotraj Skupnosti, ki niso prvotno namenjeni za prehrano ljudi ali živali, pod pogojem, da se uporabljajo učinkoviti kontrolni sistemi.

Države članice imajo pooblastila za plačilo nacionalne podpore do 50 % stroškov, povezanih z uvedbo večletnih nasadov, namenjenih za proizvodnjo biomase na površini v prahi.

4. Ko se za namakano zemljišče določijo drugačni pridelki kot za nenamakano, se za praho uporabi enako plačilo kot za nenamakano zemljišče. V primeru Portugalske se pri plačilu upošteva podpora, odobrena z Uredbo (EGS) št. 3653/90.

5. Pridelovalcem se lahko odobri plačilo za praho na zemljišču, ki ga prostovoljno pustijo v prahi v obsegu, ki presega njihovo obveznost. Države članice lahko kmetom dovolijo pustiti v prahi najmanj 10 % površine za poljščine, za katero je vložen zahtevek za plačilo, ter v skladu s to uredbo puščeno v prahi. Država članica lahko določi višji odstotek ob upoštevanju posebnih razmer in zagotavljanju zadostne zasedbe kmetijskega zemljišča.

6. Plačilo za praho se lahko odobri na večletni osnovi za obdobje do pet let.

7. Pridelovalci, ki vložijo zahtevek za plačilo na površino, ki ne presega površine, potrebne za proizvodnjo 92 ton žit, na osnovi donosov, določenih za njihovo regijo, niso zavezani obveznosti prahe. Za te pridelovalce se uporabita odstavka 5 in 6.

8. Brez vpliva na člen 7 se lahko površine:

— pod praho v skladu s kmetijskim okoljem (členi 22 do 24 Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori razvoja podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) in spremembami nekaterih uredb⁽¹⁾), ki niso uporabljene v kmetijski niti v druge pridobitvene namene, razen tistih, sprejetih za druga zemljišča pod praho skladno s to uredbo, ali

— pogozdene v skladu s pogozdovanjem (člen 31 Uredbe (ES) št. 1257/1999),

na podlagi zahtevka, vloženega po 28. juniju 1995, do kakršne koli omejitve na posestvo, ki jo lahko postavi zadevna država članica, štejejo kot praha, zato da zadostijo zahtevi prahe iz odstavka 1. Ta omejitev je določena zgolj do mere, ki je potrebna, da bi se izognili nesorazmernemu znesku razpoložljivih proračunskih sredstev, ki se nanašajo na omenjeni program, osredotočen na majhno število kmetij.

⁽¹⁾ Glej stran 80 tega Uradnega lista.

Vendar se na teh površinah plačilo na površino, določeno v členu 4, ne odobri in podpora, odobrena v skladu s členom 24(1) ali členom 31(1), druga alineja Uredbe (ES) št. 1257/1999 (uredba o razvoju podeželja) omeji na znesek, ki je kvečjemu enak plačilu na površino pod praho iz člena 4(3).

Države članice se lahko odločijo, da programa, predvidenega v tem odstavku, ne izvajajo pri novem prosilcu v katerikoli regiji, kjer obstaja stalna nevarnost znatnega presega regionalne osnovne površine.

Člen 7

Do zahtevkov za plačila niso upravičena zemljišča, ki so bila dne 31. decembra 1991 trajni pašniki, trajni nasadi, poraščena z drevjem ali uporabljena v ne-kmetijske namene.

Države članice se lahko, pod pogoji, ki jih je treba določiti, oddaljijo od teh določb v nekaterih posebnih okoliščinah, zlasti za površine, ki so predmet programov prestrukturiranja, ali površine, ki so predmet standardnemu kolobarjenju večletnih poljščin s poljščinami iz Priloge I. V takih primerih se sprejmejo ukrepi, potrebni za preprečitev znatnega porasta celotne upravičene kmetijske površine. To lahko vključuje zlasti izravnalni ukrep, v katerem se prej upravičene površine štejejo za neupravičene.

Države članice lahko odstopijo od določb iz prvega pododstavka pod nekaterimi posebnimi okoliščinami, povezanimi s takšno ali drugačno obliko javne intervencije, ko na podlagi tovrstne intervencije kmetje gojijo pridelke na do takrat neupravičenem zemljišču, da nadaljujejo s svojimi običajnimi kmetijskimi dejavnostmi in ko omenjena intervencija pomeni, da prvotno upravičeno zemljišče nima več tega statusa, zaradi česar se skupna vrednost upravičenega zemljišča bistveno ne poveča.

Nadalje lahko države članice v nekaterih primerih, ki jih prejšnja dva pododstavka ne urejata, odstopijo od prvega pododstavka, če v načrtu, ki ga dostavi Komisiji, predložijo dokazilo, da skupen obseg upravičenega zemljišča ostaja nespremenjen.

Člen 8

1. Plačila se izplačajo med 16. novembrom in 31. januarjem po žetvi. Vendar se v primeru uporabe člena 6(3) plačila na površino pod praho izplačajo med 16. novembrom in 31. marcem.

2. Da bi proizvajalec izpolnil pogoje za pridobitev plačila na površino, mora do najkasneje 31. maja pred relevantno žetvijo posejati semena in najkasneje do 15. maja vložiti zahtevek.

3. Države članice prevzamejo potrebne ukrepe za opozorilo prosilcev na potrebo po spoštovanju okoljevarstvene zakonodaje.

Člen 9

Natančna pravila za izvajanje tega poglavja se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 23 Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 z dne 30. junija 1992 o skupni ureditvi trga za žita⁽¹⁾ in zlasti:

- tista, ki se nanašajo na vzpostavitev in upravljanje osnovnih površin,
- tista, ki se nanašajo na vzpostavitev načrtov regionalizacije proizvodnje,
- tista, ki se nanašajo na travno silažo,
- tista, ki se nanašajo na odobritev plačila na površino,
- tista, ki se nanašajo na najmanjšo površino, upravičeno do plačila; ta pravila zlasti upoštevajo zahteve po spremljanju in zaželeno učinkovitost omenjenega programa,
- tista, ki pri trdi pšenici določajo upravičenost do dodatka k plačilu na površino iz člena 5, in pogoje za upravičenost do posebne podpore iz istega člena, in zlasti opredelitev regij, ki jih je treba upoštevati,
- tista, ki se nanašajo na praho, zlasti tista, ki se nanašajo na člen 6(3); ti pogoji lahko vključujejo gojenje pridelkov brez kompenzacij,

⁽¹⁾ UL L 181, 1.7.1992, str. 21. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 923/96 (UL L 126, 24.5.1996, str. 37).

- tista, ki se nanašajo na pogoje za uporabo člena 7; ti pogoji natančno določajo okoliščine, v katerih se lahko odstopi od določb iz člena 7, in obveznost države članice, da načrtovano dejavnost predloži Komisiji v odobritev,
- tista, ki se nanašajo na ravnanje skladno z memorandumom o soglasju o nekaterih oljnicah, sklenjenem med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združenimi državami Amerike v okviru Splošnega sporazuma o carinah in trgovini, potrjenega z Odločbo 93/355/EGS⁽²⁾.

V skladu z enakim postopkom lahko Komisija:

- ali pogojuje odobritev plačil s pridržkom do rabe določenih semen, certificiranih semen v primeru trde pšenice, nekaterih podvrst v primeru oljnic, trde pšenice in lanu ali predvidi možnost, da države članice odobrijo plačila, ki so predmet takšnih pogojev,
- dovoli spreminjanje datumov iz člena 8(2) v določenih območjih, kjer so zaradi izjemnih podnebnih razmer običajni datumi neprimerni,
- dovoli državam članicam, če proračunsko stanje to dovoljuje, da z odstopanjem od člena 8(1) v nekaterih regijah pred 16. novembrom odobrijo plačila, ki znašajo do 50 % plačil na površino, in plačil na praho v letih, v katerih so izjemni podnebni pogoji tako znižali donos, da se proizvajalci spopadajo s hudimi finančnimi težavami.

POGLAVJE II

Člen 10

1. Za tržni leti 2000/2001 in 2001/2002 se plačila na površino z oljnicami izračuna s pomnožitvijo naslednjih zneskov s povprečnim pridelkom žit, določenim 2004/06/001v regionalizacijskem načrtu zadevne regije:

- 81,74 EUR/t za tržno leto 2000/2001,
- 72,37 EUR/t za tržno leto 2001/2002.

⁽²⁾ UL L 147, 18.6.1993, str. 25.

Vendar imajo države članice možnost, da nadaljujejo z določanjem plačil za oljnice na osnovi historičnega regionalnega pridelka oljnic. V tem primeru se pridelek pomnoži z 1,95.

2. Za tržni leti 2000/2001 in 2001/2002 se vzpostavi maksimalna zajamčena površina (MZP) v obsegu 5 482 000 hektarjev za proizvodno vezana plačila na površino z oljnicami, ki je zmanjšana za stopnjo obvezne praha v uporabi za tisto tržno leto, ali za 10 %, če je ta stopnja manjša od 10 %. Če je po uporabi člena 2 maksimalna zajamčena površina presežena, Komisija zniža znesek iz odstavka 1 skladno z določbami iz odstavka 3 in 4.

3. Če je površina z oljnicami že opredeljena kot upravičena do neposrednih proizvodno vezanih plačil na površino z oljnicami, v katerem koli letu preseže maksimalne zajamčene površine, Komisija za tisto leto zniža osnovno vrednost za 1 % za vsako odstotno točko, za katero je presežena maksimalna zajamčena površina. Če je presežena za več kot mejni odstotek, se uporabijo posebna pravila. Znižanje vrednosti je do mejnega odstotka enako v vseh državah članicah. Preko mejnega odstotka se uporabijo ustrezna dodatna znižanja v državah članicah, ki so presegle nacionalno referenčno površino iz Priloge V, znižano za stopnjo iz odstavka 4. Vendar se v primeru Nemčije lahko ustrezno dodatno znižanje na njeno prošnjo prilagodi v celoti ali deloma, v skladu z osnovno regionalno površino; v primeru izrabe te možnosti Nemčija nemudoma pošlje Komisiji podatke, s katerimi je izračunala znižanja, ki jih je treba uporabiti.

Komisija v skladu s postopkom iz člena 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92 določi velikost in distribucijo ustreznih znižanj, ki jih je treba uporabiti, in predvsem zagotovi, da je ponderirano povprečno znižanje za Skupnost kot celota enako odstotku, za katerega je bila presežena MZP.

4. Mejni odstotek, predviden v odstavku 3, znaša 0 %.

5. Če je plačilo na površino z oljnicami znižano v skladu z določbami iz odstavkov 3 in 4, Komisija ustrezno zniža osnovni znesek za naslednje tržno leto za enak odstotek, če pa MZP tistega leta ni presežena, se Komisija lahko odloči, da znižanja ne bo.

6. Če se MZP za Skupnost v tržnem letu 2000/2001 preseže, Komisija osnovni relevantni znesek za tržno leto 2000/2001 zmanjša za enak odstotek kakor tisti, ki se je uporabil za regionalne referenčne zneske za tržno leto 1999/2000.

7. Ne glede na določbe tega člena lahko države članice, v katerih obstaja precejšnje tveganje, da se nacionalna referenčna površina, določena v Prilogi V, znatno prekorači v naslednjem tržnem letu, omejijo površino, za katero lahko posamezni pridelovalec prejme plačila na površino z oljnicami iz tega člena. Ta meja se izračuna kot odstotek obdelovalnega zemljišča bodisi države članice bodisi osnovne regionalne površine, ki je upravičena do plačil na površino, predvidenih v tej uredbi, in se uporablja na pridelovalčevo upravičeno obdelovalno površino. Ta meja se lahko med osnovnimi regionalnimi površinami in podosnovnimi površinami razlikuje na osnovi objektivnih meril. Države članice to mejo razglasijo najkasneje do 1. avgusta tržnega leta, ki je predhoden tistemu tržnemu letu, za katerega je vložen zahtevek za plačilo na površino, ali pred tem datumom v primeru države članice ali regij znotraj države članice, kjer setev za zadevno tržno leto poteka pred 1. avgustom.

8. Znižanje zaradi prekoračitve MZP, ki se uporablja skladno z določbami tega člena, ne sme pripeljati do zneskov nižjih od:

— 58,67 EUR/t za tržno leto 2000/2001,

— 63,00 EUR/t za tržno leto 2001/2002.

9. Proizvajalci sončničnih semen za potrebe slaščičarske industrije, posejanih za žetev, ne morejo pridobiti podpore, ob pogojih iz tega člena.

10. V dveh letih od začetka uporabe tega člena Komisija predloži Svetu poročilo o razvoju na trgu za oljnice. Če se proizvodni potencial znatno zniža, se v to poročilo po potrebi vključijo ustrezni predlogi.

Zneski plačil na površino in plačil na praho kot tudi odstotek praha, ki jih določa ta uredba, se lahko spremenijo z vidika razvoja v proizvodnji, produktivnosti in trgov, v skladu s postopkom iz člena 37(2) Pogodbe.

Člen 11

Člen 12

Če so potrebni posebni ukrepi za olajševanje prehoda iz veljavnega sistema v sistem, vzpostavljen s to uredbo, se ti ukrepi sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92.

Člen 13

Ukrepi, opredeljeni v tej uredbi, se razumejo kot intervencija z namenom stabiliziranja kmetijskih trgov v smislu člena 1(2)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1258/1999.

Člen 14

Uredba (EGS) št. 1765/92 in Uredba (EGS) št. 1872/94 se razveljavita.

Člen 15

1. Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.
2. Ta uredba se začne uporabljati od tržnega leta 2000/2001 naprej.
3. Uredba (EGS) št. 1765/92 in Uredba (EGS) št. 1872/94 se še naprej uporabljata v povezavi s tržnima letoma 1998/1999 in 1999/2000.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. maja 1999

Za Komisijo

Predsednik

K.-H. FUNKE

PRILOGA I

OPREDELITEV PROIZVODOV

Tarifna oznaka KN	Poimenovanje
I. ŽITA	
1001 10 00	Trda pšenica
1001 90	Pšenica in soržica, drugo
1002 00 00	Rž
1003 00	Ječmen
1004 00 00	Oves
1005	Koruza
1007 00	Sorgo
1008	Ajda, proso in ptičje seme; druga žita
0709 90 60	Sladka koruza
II. OLJNICE	
1201 00	Soja
ex 1205 00	Oljna repica
ex 1206 00 10	Sončnice
III. STROČNICE	
0713 10	Grah
0713 50	Krmni bob
ex 1209 29 50	Sladka lupina
IV. LAN	
brez lanenih vlaken	
ex 1204 00	Laneno seme (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

PRILOGA II

TRADICIONALNA OBMOČJA PROIZVODNJE S TRDO PŠENICO

GRČIJA

Nomoi (prefectures) naslednjih regij

Centralna Grčija
Peloponez
Ionski otoki
Thessaly
Makedonija
Egejski otoki
Thrace

ŠPANIJA

Province

Almería
Badajoz
Burgos
Cádiz
Córdoba
Granada
Heulva
Jaén
Malaga
Navarra
Salamanca
Seville
Toledo
Zamora
Zaragoza

AVSTRIJA

Panonija

FRANCIJA

Regije

Srednji Pireneji
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departmaji ()*

Ardèche
Drôme

ITALIJA

Regije

Abruzzo
Basilicata
Kalabrija
Campania
Latium
Marches
Molise
Umbria
Apulia
Sardinija
Sicilija
Toskana

PORTUGALSKA

Okrožja

Santarém
Lizbona
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro

(*) Vsak od teh departmajev je lahko povezan z eno od zgoraj omenjenih regij.

PRILOGA III

MAKSIMALNE ZAJAMČENE POVRŠINE S PREJEMKOM DODATKA K PLAČILU NA POVRŠINO ZA TRDO PŠENICO

	(hektarji)
Grčija	617 000
Španija	594 000
Francija	208 000
Italija	1 646 000
Avstrija	7 000
Portugalska	118 000

PRILOGA IV

NAJVEČJE ZAJAMČENE POVRŠINE S PREJEMKOM POSEBNE POMOČI ZA TRDO PŠENICO

	(hektarji)
Nemčija	10 000
Španija	4 000
Francija	50 000
Italija	4 000
Združeno kraljestvo	5 000

PRILOGA V

NACIONALNA REFERENČNA POVRŠINA

(v 1 000 hektarih)

Država	Za tržni leti 2000/2001 in 2001/2002
Belgija	6
Danska	236
Nemčija	929
Grčija	26
Španija	1 168
Francija	1 730
Irska	5
Italija	542
Luksemburg	2
Nizozemska	7
Avstrija	147
Portugalska	93
Finska	70
Švedska	137
Združeno kraljestvo	385